

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 20 maja 2013 r.

Poz. 3236

WYROK NR SYGN. AKT II SA/WR 714/12 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 8 stycznia 2013 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący
Sędziowie

Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz (spr.)
Sędzia NSA Halina Kremis
Sędzia WSA Anna Siedlecka

Protokolant

Patrycja Kikosicka-Jędrzejczak

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 8 stycznia 2013 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Miejskiej Strzelina

z dnia 29 maja 2012 r. nr XXV/223/12

w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miejscowości
Pławna (dz. 54/1)

- I. stwierdza nieważność § 7 ust. 11 pkt 1 i 2 zaskarżonej uchwały;**
- II. orzeka, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części określonej w p. I niniejszego wyroku;**
- III. zasądza od Rady Miejskiej Strzelina na rzecz strony skarżącej kwotę 240 zł (słownie: dwieście czterdzieści zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

Wojewoda jako organ nadzoru nad działalnością gminną (art. 93 ust. 1 u.s.g.) wniósł o stwierdzenie nieważności § 7 ust. 11 pkt 1 i 2 zaskarżonej uchwały z powodu naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. (Dz. U. z 2012 r., poz. 647) i § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) w związku z art. 7 Konstytucji RP. Wskazany przepis planu miejscowego ustanowił obowiązek powiadomienia Dolnośląskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych o uszkodzeniu sieci drenarskiej oraz dokonania naprawy układu drenażowego, co w ocenie skarżącego nie mieściło się w ramach władztwa planistycznego gminy oraz naruszało art. 186 ustawy Prawo wodne ustanawiający sposób naprawienia szkody w urządzeniach wodnych. Ponadto zaskarżony przepis wprowadził wymóg uzgodnienia przebudowy układu melioracyjnego z zarządcą urządzeń, co wykraczało poza dopuszczalny przedmiot ustaleń planu miejscowego, gdyż organ nie miał kompetencji do stanowienia o obowiązkach stron procesu budowlanego.

W odpowiedzi na skargę organ uznał ją za uzasadnioną.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Jak podkreśla się w wyrokach tut. Sądu (patrz wyroki II SA/Wr 490/12 i II SA/Wr 936/11 w nawiązaniu do wyroków SA/Wr 258/93 OSP 1995/3/52 i II SA/Kr 1161/06) zakres zaskarżenia uchwały przez organ nadzoru jest co do zasady wiążący dla sądu administracyjnego. Jest istotne, że zasada niezwiązania sądu granicami skargi (art. 134 § 1 p.p.s.a.) nie oznacza braku związania granicami przedmiotu zaskarżenia (por. uchwała OPS 12/96 ONSA 1997/3/104). Dlatego w nin. sprawie Sąd ograniczył kontrolę legalności zaskarżonej uchwały do zgodności jej § 7 ust. 11 pkt 1 i 2 z zasadami sporządzania planu miejscowego (art. 28 ust. 1 u.p.z.p.). Zasady te jak wiadomo odnoszą się przede wszystkim do merytorycznej zawartości uchwały, której przedmiot określa w szczególności art. 15 u.p.z.p. Zaskarżony przepis uregulował zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej (art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p.). Ustalenia te zgodnie z brzmieniem rozporządzeń wykonawczych powinny zawierać określenie sposobu zaopatrzenia w wodę, energię elektryczną i ciepłą, środki łączności, odprowadzania ścieków i gospodarowania odpadami, a także określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją szlaków komunikacyjnych, warunki powiązania tego układu i sieci z układem zewnętrznym i wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci. W tak określonym zakresie upoważnienia ustawowego (art. 94 Konstytucji, art. 40 ust. 1 u.s.g.) nie mieści się, jak trafnie w sposób zgodny zauważyły strony, ustanawianie obowiązków prawnych lub procesowych podmiotów, które dopuściły się uszkodzenia sieci drenarskiej bądź zamierzają dokonać przebudowy układu melioracyjnego. Dodatkowo zaskarżony przepis uchwały regulował kwestie poddane unormowaniom ustawowym, co było niedopuszczalne (patrz ponadto § 143 w związku z § 136, 137, 115-118 Zasad techniki prawodawczej Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908)

Dlatego i zgodnie z art. 147 § 1, art. 152 i art. 200 p.p.s.a. (Dz. U. z 2012 r., poz. 270), orzeczono jak w sentencji.PM 01.02.2013 r.